

PERSONETSGES D'ANODRAC

PREMIS CASTELLITX 2026

50è PREMI DE POESIA

PERSONETSGES D'ANODRAC

I

ELOGI DEL GENI CINEMATOGRAFIC QUE FOU ORSON WELLES, PER A
QUI REPIQUEN LES CAMPANES, A ANODRAC, A MITJANIT

Quan ens deien: Silenci, s'enregistra!
tu ja estaves pensant altres seqüències;
altres mons, noves veus i més vivències,
on reafirmar-te com a genial artista.

De Shakespeare i el Quixot seguint la pista,
a Shanghai descobrires les essències,
Xanadú fou altar de reverències,
la càmera, perxa d'equilibrista.

Vestires de palau la Col·legiata
i entre prínceps, essent bufó, regnares.
Campanades proclamen el mestratge

i ,a mitjanit, la simfonia esclata.
Cerco l'eco de la cort que creares,
enfilat dalt la torre d'homenatge.

II

ELOGI DEL CANTANT RAIMON, EN UN CONCERT, A LA COL·LEGIATA
D'ANODRAC, FA ANYS, MOLTS ANYS, MASSA ANYS.

Concert a la Canònica. D'inici

Alçes una llum enmig la tenebra.

Només són cançons, un assaig d'orfebre,
trenades amb amor, digne exercici.

Ignores les nits perdudes, caprici
colossal del dictador tristament cèlebre.

Alliçones el poble, ple de febre,
luitant amb la veu contra el malefici.

T'adones?, ara dius noms, mots, colors;
ens emplenes d'aire, amb aplaudiments,
munició front la covarda eufòria.

Perseveres amb cants enaltidors.

L'aigua, el vent, la terra, el foc: pensaments
en valor, arrelats a la memòria.

III

ELOGI DEL CAVALL SENSE CAP DEL COMTE BORRELL II, ERIGIT PER
L'ESCUPTOR SUBIRACHS, EN PEDRA DE TRAVERTÍ, A ANODRAC, L'ANY
DEL MIL·LENARI, EL 1986.

Ets cavall, animal doncs, vaig amb compte!

Per si de sobte, torbat, perds el control,
i amb tu desbocat, no resta més consol
que allunyar-me del tot fins al recompte.

Però, ai las!, no serà, amb permís del comte
que, ferm, et cavalca, de sol a sol;
tots dos, com home sol com un mussol,
passeu la llista al punt. No hi cal descompte.

No hi fa res si al conjunt hi manca un cap;
el pedestal és del tot uniforme.
El resultat, evident: no és cap nyap!

El valor de l'escultura és enorme.
Sols resta treure elogis del meu pap;
m'entesto a reafirmar-ho al meu informe.

IV

ELOGI DE LA VIOLA DE GAMBA QUAN LA TOCA MAGISTRALMENT EL
MUSIC JORDI SAVALL, A LA COLLÉGIALE ROMANE DU CHÂTEAU
D'ANODRAC (CATALOGNE), TOTS ELS MATINS DEL MÓN.

Et fas present amb precisió suïssa
omplint la Col·legiata amb clares notes,
perdudes en partitures remotes
que el teu cos escup, quan l'arc s'hi acarnissa.

T'obstines, mestre, en desigual pallissa,
en treure subtils sons, amb comptagotes,
d'una lleu vibració de cordes, totes
a l'uníson, com marca la premissa.

Fusta noble, cerques la ressonància,
enalteixes esperits les matinades
i atorgues aquest vernís, ple d'elegància.

De tu vàrem escoltar: ensalades,
follies, villancets amb abundància.
Musical aprenentatge a gambades!

Λ

ELOGI DEL PRESIDENT MAS EN L'ACTE DE CLOENDA DEL
TRICENTENARI DE LA GUERRA DE SUCCESSIÓ A LA FORTALESSA
INEXPUGNABLE D'ANODRAC.

Clogueres, astut tu, l'aniversari
de la devastació del territori
per l'exèrcit borbònic; fet notori,
al castell que resistí en solitari.

La fortalesa esdevingué escenari,
per posar una llàntia al repertori:
Sal inflamada que el poble enarbori
per desemascarar el nostre adversari.

Fermesa reclamant la independència,
si alguns et negaven el lideratge;
el full de ruta mirant l'excel·lència.

De l'àliga reberes l'homenatge,
lluny encara del mot desobediència
i del pas al costat, fet amb coratge.

VI

ELOGI DEL PRESIDENT PUIGDEMONT EXILIAT DE CATALUNYA, TAMBÉ
D'ANODRAC, A WATERLOO, BÈLGICA (EUROPA).

Pel retorn dels exiliats, encara

Encapçales la sardana del batlle,
aferrat a la gironina vara,
fins que un crit superior que tot ho aclara
et duu a la presidència on tens el motlle.

Cent-trenta. I tu portant a l'espatlla
tot el pes de la gent que va de cara,
que era, és i vol ser adés i ara
un sol poble, independent, i ho subratlla.

Proclamant la república, quimera,
marxares a l'exili que empresona
per fer gran un procés que algú abandera.

Fent front al poder que tot ho destrona,
crees un tapís on la pau lidera
els somnis d'un país sense corona.

VII

ELOGI A LIONEL, MUT, XIC, MURRI, EL MÉS GRAN TOT I SER PETIT,
QUAN ENCARA JUGAVA AL BARÇA, EN EL CENTENARI DEL C.F.

ANODRAC

I més, i més, i més... que diria Joaquim Mª Puyal

Vet aquí un home a una bimba enganxat
ràpid, precís i despert com ningú;
es multiplica al camp de joc, segur;
supera, oportú, al rival, tot trencat.

Sempre mou l'esfèrica amb qualitat,
la gespa que trepitja no ensuma l'hun,
només veu el rei dels altres vint-i-un
capaç de fer xisclar al més callat.

Mut, parla poc i domina el llenguatge,
Bat, un per un, els rècords quan respira.
Futbol antològic: el seu equipatge.

Acumula gols, que el món sencer admira,
títols, premis, honors i drets d'imatge.
Samarreta amb el deu. Amb Déu conspira.

VIII

ELOGI DELS CAPS DE DONA I ALTRES ESCULTURES DE JAUME PLENSA, INEXISTENTS AL PARC DE LA MUNTANYA DE SAL D'ANODRAC

M'ha semblat sentir dir: «No dormiu més!
Macbeth ha mort el son, l'innocent son!...»

Macbeth. W. Shakespeare. Acte Segon, Escena II

Podries ser la testa d'una dona
que emergeix entre la sal, gegantina.
Marbre entre la gemma, mires la mina
i un castell a l'esquena t'acarona.

I un entramat de fil ferro, a la zona,
un gran cap imponent dalt la colina;
dona alfabètica que dictamina
silencis; de les arrels n'ets la icona.

Alçar poetes de diversos colors,
a l'esplanada, dalt de plataformes,
per honorar els miners anteriors.

I, tota de sal, una clepsa enorme
fosca i neta, d'ulls closos, abellidors,
que ens diu: «*Sleep no more*», tot uniforme.

ELOGI DE LA VIDA ACTIVA QUE VALENTÍ FUSTER VA PORTAR UN DIA A ANODRAC AMB ALTRES CARDIÒLEGS

«L'adquisició d'hàbits saludables des de la infància redueix els riscos
de la malaltia cardiovascular i millora la qualitat de vida»

Dr. Valentí Fuster. Fundacio SHE

Passeges per la vila en bicicleta.

Poses en valor sempre els millors hàbits.

Pedalejant, caminant o decúbits,

millorem la salut, també fent dieta.

Qualsevol de nosaltres interpreta

les coses que cal fer per treure dèbits.

Vides sanes per reduir els riscos d'òbits,

fora vicis per anar tirant de beta.

Tres mots defineixen el teu ideari.

Són *SHEnzills*: Ciència, Salut i Educació.

Van molt més enllà del vocabulari.

Rutes saludables són benedicció.

Paradigmes ja des del parvulari.

Mesures i controls creen afició.

ELOGI DE LA NINOTAIRE PILARÍN BAYÉS DES D'ANODRAC, ON ELS
SEUS NINOTS ESDEVINGUEREN GEGANTS

Omples el món de dibuixos sublíms,
on els teus ninots juguen, ballen, riuen...
Els murals que trenes sempre s'adiuen
amb l'entorn, on esdevenen altíssims.

Il·lustren històries de llocs celebèrrims.
S'enmarquen en litografies que perviuen
en decorats prop de contes que hi niuen.
Enriqueixen llibres gruxuts, també prims.

Tens tants barrets com ninots a la ploma,
o colors a l'estoig per fer el món alegre.
Més de mil motius per viure amb diploma.

Gegants que ballen si no ho tenen magre,
parcs amb patufets i ermites amb ànima.
Animacions i un gat que sembla un tigre.

XI

ELOGI DE CHARLIE RIVEL I DE TORTELL POLTRONA, DOS PALLASSOS QUE MAI NO HAN ACTUAT AL GRAN CIRC D'ANODRAC

Sou dos homes de poques paraules;
personatges amb el nas ben vermell.
Maquillatge blanc us taca la pell,
el somris roig fa grans les vostres faules.

Posades en escena són retaules,
sota la carpa del circ sou el segell:
Pallasso calb amb pèl roig al clatell.
Bufó pelut que del Cric en fas aules.

“August” que fas mims i que –uuuh- udoles,
gran trapezista amb guitarra i seient.
Samarreta llarga i roja, el fardatge.

“Excèntric”, poeta sense fronteres,
Equilibrista amb tirants, toques el vent.
Dius: «ui ara!», tot un gag d'homenatge.